

Baunehøj Efterskole

Væksthuset

Nr. 54
15. december
2011

Væksthuset nr. 54.

Indholdsfortegnelse:

- 2... Indholdsfortegnelse.
- 3... Ulrik's klumme.
- 5... Morgensang.
- 6... Højskoleaften.
- 7... Æblekinder.
- 10.. Nyt på Banehøj.
- 11.. Temauge.
- 12.. Gamle elever spiller op.
- 14.. Skriveværkstedet.
- 15.. Skolens ansigter. Gitte.
- 17.. Fra jord til bord. Elevindlæg.
- 18.. Tema Banehøj og fremtiden. I
- 20.. Tema Banehøj og fremtiden. II
- 23.. Opslagstavlen

Kontakt os:

Redaktion:

Nina Bjørner

riis_bjoerner@mail.dk

Næste nummer af Væksthuset udkommer den 15. marts 2012.

Stof til dette nummer evt. vedlagt billeder i jpg, bmp eller tiff format skal være redaktionen i hænde senest den 1. marts 2012.

Fra redaktionen

Vi modtager gerne ros og ris og især indlæg til bladet!! Men max 2100 tegn!

Væksthuset udsendes til skolekredsens medlemmer og til Vennekraesens bestyrelse.

Redaktionen

Bauehøj Efterskole

Runegårds Allé 30

3630 Jægerspris

Tlf: 47 53 00 23

be@bauehoej.dk

www.bauehoej.dk

Vennekræsen

Formand: Rune Højlund

Mosekæret 9

2880 Bagsværd

Tlf.: 50 55 30 10

Rune.hoejlund@gmail.com

Skolebestyrelsen:

Formand: Povl Asserhøj

Nøglegårdsvænge 29,

3540 Lyngø

Tlf: 45 81 05 02

asserhoj@mail.com

Skolekredsen:

Formand:

Lars Bergstrand-Poulsen

Kløvereng 15

2950 Vedbæk

Tlf: 45 66 10 43

bergstrand@os.dk

Ulriks klumme

Ulriks klumme

Grundtvig og Krisen

Jeg deltog fornylig i en konference for offentlige chefer organiseret i DJØF. Konferencen var særdeles dystert i sin grundstemning, hvor blandt andre Nationalbankdirektør Hugo Frey Jensen kunne fortælle os, at ikke alene er den europæisk-amerikanske økonomiske krise af langvarig og dybtgående karakter, den er også et symptom på en historisk forandring med gennemgribende betydning for betingelserne for den fremtidige livsudfoldelse og samfundsudvikling i Danmark.

Forandringen kan beskrives med chefredaktør på Politiken, Bo Lidegaards billede af den europæiske og den amerikanske forbruger, der i et halvt århundrede har siddet i en vogn i et pariserhjul på vej opad. Neden under os har vi kunne vinke til de kinesiske, indiske, sydamerikanske og afrikanske forbrugere som alle befandt sig på lavere materielle niveauer. Nu sidder vi så stille på toppen af pariserhjulet og tror at næste gang det igen sætter sig i bevægelse vil vi stige endnu højere til vejrs. Men vi bliver klogere.

Den eneste fortælling på konferencen, der pegede på, hvad vi dog kan gøre i den for riget så alvorlige situation var følgende lille anekdote, som Bo Lidegaard, der har en fortid som departementsråd i Statsministeriet, kunne fortælle om en samtale under et besøg i november 2006 i tigerøkonomien Sydkorea mellem daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen og Lee Soo-bin, direktøren for den innovative og succesrige virksomhed Samsung. En del af samtalen drejede sig om uddannelse og fik absolut ingen betydning for dansk uddannelsespolitik i de kommende år. Samtalen er mig bekendt ikke tidligere blevet refereret offentligt, førend at Bo Lidegaard præcis 5 år senere altså lækkede historien til en veloplagt sal af offentlige chefer og under tegnede.

Statsministeren var på rundrejse sammen med en historisk stor trop af danske virksomhedsdirektører til de blomstrende økonomier i Nordøstasien og ønskede, udover at tiltrække investeringer og handelskontakter til fædrelandet, at aflure asiaterne de hemmelige eliksirer og trylleord, der havde skaffet dem deres så misundelsesværdige vækstrater. Da den måske mest nærliggende forklaring, nemlig den meget tætte statslige styring af

de private virksomheder, ikke huede de frihedselkende danskere, higede man i andre retninger. Især inden for skole og uddannelse, for i Danmark laver vi jo alligevel grundlæggende om på vores skole- og uddannelsessystem med samme hast som man i det tidligere Sovjetunionen lavede 5-årsplaner, altså cirka hvert 5. år. Med i sin ideologiske rygsæk havde Rasmussen som bekendt et indædt had til reform- og rundkredspædagogik, gruppearbejde og andre undervisningsformer der kan henlede tankerne på fodformede sko og skvatrøvsocialisme og derfor havde det jo være fint, hvis de dygtige koreanere kunne pege på en skolevej til succes belagt med disciplin, faglig entydighed, tests, dokumentation og offentlig ranking.

Adspurgt om sit syn på uddannelse svarede Mr. Lee imidlertid, at alt hvad han vidste herom havde han lært på tre korte rejser til Danmark i 1970'erne. Især havde et besøg på en folkeskole i Silkeborg imponeret direktøren, hvor han bl.a. for første gang havde oplevet elever lave gruppearbejde. Hvad Lee ellers oplevede melder historien ikke noget om, men mon ikke han har bidt mærke i den ufor-

melle og venskabelige omgangstone mellem lærere og elever, de danske elevers glæde ved at være sammen og ved at være i skole, det gode humør, elevernes mod og evne til at forholde sig sagligt og kritisk til lærernes undervisning, og ikke mindst elevernes vilje og evne til selv at opsøge og producere viden frem for passivt at sidde og modtage lærerens ord som åbenbarede sandheder? I hvert fald rislede det varmt gennem min stolte forstanderkrop, da Lidegaard byggede op til kulminationen på sin lille anekdote:

For der var efter Lee So-bins overbevisning først og fremmest brug for at studere netop en filosofis tanker om skole og uddannelse og han var ifølge direktøren dansk. Da han ikke så godt kunne udtale navnet havde han skrevet det ned på en seddel. Denne seddel med dette ene navn kan jeg for egen regning fortælle, var den eneste synlige forberedelse direktøren havde gjort til mødet med den danske statsminister. Navnet på seddelen var Grundtvig.

Ulrik Goos Iversen

Morgensang

Morgensang

Morgensang d. 31/10-2011

God-morgen. Vi begynder med at synge en sang som Grundvig har skrevet - "Nu falmer skoven"

Jeg vil fortælle jer om min fritid.

Jeg elsker at cykle.

Som I nok har set, så cykler jeg hjem om fredagen - det gør mig glad og jeg føler mig fri.

Det er en dejlig måde at følge årets gang på. I øjeblikket er det utroligt flot at se alle de flotte farverige blade.

Jeg har i mange år elsket at cykle, som tolv-årig fik jeg mulighed for at få en banecykel og begyndte at cykle inde på *Ballerup Super Arena*, som er en stor træ cykelbane. Der mødte jeg jævnaldrende med samme interesse.

Jeg har været med til at køre *Mini 6 dages løb*, et løb der køres for de professionelle ryttere.

6 dages løb er et løb, hvor man har en fast makker. Vi er begge på banen samtidig, men det er kun den ene af os der "kører" men den anden er stadig på banen, men kører passiv. Det gør man ca. halvanden bane omgang, og derefter skifter man, ved at

man med hånden trækker den anden frem (lidt ligesom stafetløb).

Vi er i alt 28 ryttere på banen, altså 14 par, og jeg var par nr. 1 dem i de hvide trøjer. Sidste år var jeg med i et kæmpe styrt inde på banen. Vi kørte 67 km/t bag en scooter, og den person der lå lige foran mig røg mærkeligt nok op i barrieren og styrtede ned i mig.

Jeg blev så kørt ned af resten af holdet og var rigtig pyntet op til jul, med alle de sår. Og ja, cyklen knækkede midt på, og hjelmen ligeså.

En banecykel er lidt speciel, den har ingen bremses, ingen gear og fast nav.

Om sommeren kører jeg på "sommer" racer, men om vinteren kører jeg ude i skoven på MTB.

Det er næsten det sjoveste fordi skoven har så mange udfordringer, med sving, vandpytter, træstubbe og styrt.

Det er det, der gør mig glad, selvom jeg og min MTB bliver møgbeskidt.

Så skal vi synge "*I østen stiger solen op*".

Frederik H Thomsen

Sket på Baunehøj

Højskoleaften

Folkemusik på Baunehøj

Tirsdag d. 11. oktober havde Skolekredsen inviteret til højskoleaften, med FOLKEMUSIK som tema, hvordan høres, ses og fortolkes den gamle folkemusik, så den bliver brugbar i vor tid for både gamle (som her er os forældre) og unge, eleverne på Baunehøj.

Carl Erik Lundgaard og Poul Lendal, som spiller i Lang Linken, og som begge underviser på Odense Konservatoriums Folkemusik-linie stod for musikken.

Carl Erik spiller på toradet harmonika og er desuden en glimrende historiefortæller, og Poul Lendal spiller på violin og andre folkeinstrumenter, begge synger og har morsomme og underfundige introduktioner til sange og melodier, der siger noget om musikkens oprindelse og dens betydning.

Alle elever deltog i både at lytte, synge med og danse.

Første set var gamle sange fortolket i ny ud-

gave, mange af de gamle sange har et velklingende omkvæd, som eleverne kunne synge med på:

"...akke-makke-lu....akke-makke-lej.....den kat har nemlig støvler på..."

og

"...den første kærlighed er dog den bedste, ret aldrig jeg forglemmer dig, min ven...."

Sammen med sangene blev eleverne præsenteret for nogle af de gamle instrumenter, som jødeharpe og drejelire, denne lyd kunne nogen af eleverne genkende som den snerrende lyd, der bl.a. høres i den keltiske musik i Ringenes Herre.

I andet set blev eleverne budt op til dans, og i en stor rundkreds blev der både danset polka, vals og Totur fra Vejle med kæde og " 1 - 2 - 3 - så siger vi HEJ.."

Carl Erik og Poul samlede til sidst elever. Aftenen sluttede med en stille fællessang og ekstranummeret blev en vals, og derefter var der kaffe i spisesalen.

Skolekredsen

Sket på Baunehøj

Æblekinder

Man kan mange ting på Baunehøj. Man kan også moste! Æblemost. Og det gjorde vi for første gang i år. Andre år har jeg bagt æblekager og lavet retter med æbler, og alligevel har vi set æblerne ligge og rådne på jorden. Men i år skulle det være anderledes!!!

Jeg kontaktede foreningen Æblekinder <http://www.baunehoej.dk/116-æblekinder-.htm> Æblekinder er en forening alle kan melde sig ind i, og foreningens formål er at presse æblemost. Foreningen råder over mosteri på Baunehøj. Medlemskab giver ret til at moste ca. 250 kg. æbler.

En efterårsdag i oktober drog vi til Baunehøj med ca. 40 kg æbler og drog hjem senere på dagen med ca. 30 l. frisk og dejlig æblemost. Man arbejder i hold omkring mosteriet, men laver most af egne æbler. På dagen deltog både familier med tidligere elever, familier

med nuværende elever, og familier, der havde fundet skolen og foreningen på nettet. Nogen kom med mindre kurve æbler, andre kom med fyldte kurve, sække og spande med egne æbler, naboens, genboens osv.

Gangen i arbejdet er, at æblerne bliver vasket i store baljer og rådne sorteret fra. De dårlige æbler blev smidt hen til de forventningsfulde heste, der stimlede sammen bag os. Herefter bliver æblerne kværnet i en stor kværn og derefter presset til saft. Saften bringes i store spande hen til et pasteuriseringsanlæg. Efter pasteuriseringen tappes mosten på flasker eller dunke. 20 kg æbler giver godt og vel 15 liter saft. Da vi var på eftermiddagsholdet sluttede vi af med rengøring.

Ud over æblemosten fik vi også en hyggelig eftermiddag ud af turen med medbragt madpakke og kaffe på kande.

Nina Bjørner

Æblerne presses

Sket på Baunehøj

Sket på Baunehøj

Saften pasteuriseres og hældes på flasker og dunke

Lokalet og pressen rengøres

Sket på Baunehøj

Der sker hele tiden noget nyt på Baunehøj:

Vesterled er blevet udbygget med hems. Så der er kommet flere sovepladser.

I kælderen har det gamle oliefyr måttet lade livet så der kan blive plads til nye vaskemaskiner og tørrepladser.

Bygge- og anlæg har lavet nye cykelpladser

-og er godt i gang med at bygge en skateboardrampe.

Den skrånende grund foran den nye forstanderbolig er ved at blive udjævnet, så der kan blive en dejlig have.

Seneste nyheder

Baunews
EN VEJ TIL DANMARKS INDSAMLING

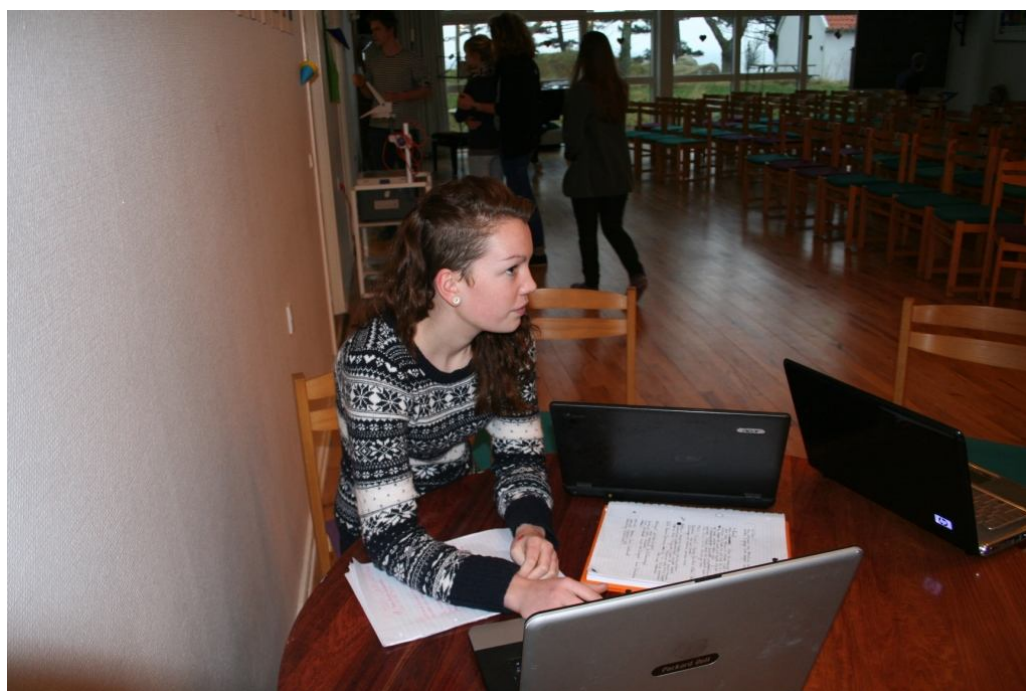
Har alle ikke ret til en grundskoleuddannelse?

I en velfærdsstat som Danmark ses retten til 10 års skolegang som en selvfølge-lighed. I 1999 var dette kun tilfældet for 68,8 %1 af børnene i et udviklingsland som Kenya. FN fastlagde i 2000 et mål: de ønsker, at alle børn skal have mulighed for at fuldføre en grundskoleud-dannelse i 2015. I 2004 lå procenttallet for børn der går i skole på 82,1 %1, dvs. at udviklingen går fremad, men der er stadig lang vej igen.

Eleverne haft temaugle om danmarksindsamlingen – de har lavet en netavis som kan læses her:

<http://fjellvang.dk/baunenews/index.php>

Sket på Baunehøj

Gamle elever spiller op d. 3. nov.2011

Atter en gang fik jeg en invitation til arrangementet "Gamle elever spiller op", da trioen "Aldebrok" fra 07/08 havde brug for en roddie. Jeg tøvede ikke med at sige OK, vel vidende at der ventede en god aften forude.

Og det var som tidligere år det hele værd. Det er jo herligt, at mærke det store engagement både nuværende og tidligere elever lægger i musikken og i samspillet med hinanden. Der er noget særligt fint over dette arrangement, i og med at de optrædende ikke udelukkende kommer for at vise hvad de selv har forbedret, men ligeså meget kommer for at lytte til de andre på kryds og tværs af årgangene. Arrangement løftes op af det solide publikum bestående af forældre, nuværende og gamle elever – dejligt at opleve gamle elever der møder op for at være sammen igen og nyde optræden fra deres efterskolevenner og igen mærke en snert af den velkendte Baunehøj-fællesskabsånd.

Nuværende elevers musikhold bød på skift på et flot og bredt repertoire. Overraskende og

betagende var det igen at fornemme de mange talentfulde unge mennesker der giver den gas og lever sig ind i sangen og musikken. Aldebrok-trioen leverede et anderledes program, der startede overraskende ud med "I Østen stiger solen op" sunget acapella, og førte os derfra over i kendte og nye numre for at slutte med hittet fra årgangens grand prix under stor jubel.

Derefter fulgte flere flotte optrædener fra tidligere årgange – og inden vi nåede igennem aftenens program fik vi et par fantastiske bluesnumre leveret af Baunehøjs musiklærere Kristian og Peder. Aftenen sluttede af med et heavy-metalband, som fik publikum op af stolene.

I pausen var der dejlig hjemmebag, æblemost og varme drikke. Tak for en god aften!

Mie Finken

Sket på Baunehøj

Linjefag på Baunehøj

Fra skriveværkstedet

Uddrag af de modtagne indlæg fra skriveværkstedet.

To sommerfugle danser i luften.
En tredje kigger på.
Hvorfor skal det lige være mig?
- Bare man var en dansende sommerfugl...

– *Sven Buster Krauch*

Skriget. Flås, høres, mærkes
sætter sig i stilheden
flår i skønhedens overflade
svæver i bølger
over landet og havet

Musvågen skriger i frustration
musen forsvinder igen, igen

– *Anine Svane Olesen*

Bladene visler forvirrende rundt,
efterlader deres mærke
Vinden rusker i træerne,
og blæser skyerne væk
Hvorfor skal det være så koldt?
Jeg orker ikke at være ude,
min krop har nået frysepunktet
Hvorfor skal det være så koldt?

– *Amalie Louise Dylsing*

Hvem vi er, hvorfor vi er
hvordan vi er, hvornår
vi er
uden tid, rum
mening, forklaring
uden nogen
manual
alene i en gåde, som
ikke kan forklares, en
gåde som er så uendelig svær
det eneste vi ved, det
er, at vi er

– *Nina Cecilie Svendsen*

Bølgerne små: Laver hele tiden det samme
giver den samme lyd, gør samme bevægelse
Jeg fik den tanke at hvis nu en tsunami
skulle ramme. "Tsunami rammer Jægerspris"
for helvede, sgu da ikke i Jægerspris.

– *Thea Bang Gullander*

Det var en fredag, men ikke hvilken som
helst fredag. Det var nemlig den fredag, hvor
lille uskyldige Bob på otte skulle have sit årlige
tandlægebesøg. Bob var nervøs. Men det
var han nu ellers altid, men denne gang var
han ekstra nervøs, da han den seneste uge
havde fortæret så meget sukkerstof, som en
dreng i hans alder gør på tre måneder. Det
havde han selvfølgelig ikke fortalt sin mor,
der var mere paranoid, pylret og overbeskyttende
end standarden tillader. Bobs far havde
lært ham, at hvad man ikke ved, har man
ikke ondt af. Så derfor blev ugen med de to
brunch på Victor, rundvisning på Toms
chokoladefabrik og den franske issmagning med
Patrick og Souvenir udeladt.

- – *Frederik Lundqvist*

Skolens ansigter

Kender du Gitte?

En påskedag i 1991 så jeg Bauehøj for første gang. Det blæste isnende koldt fra Isefjorden, og som så mange andre før og efter mig, troede jeg, at jeg var kørt forkert, for skiltningen til Bauehøj er ikke særlig tydelig. Jeg kørte ned ad alleen, mødte Landeriet og Villa Bauehøj, vendte om og kørte tilbage til Brugsen igen. Det lignede da ikke en efterskole!

Forinden havde Uffe og jeg læst, at her søgte man et nyt forstanderpar. På det tidspunkt havde vi begge været efterskolelærere i 13 år, dels på Stevns, i Thy og senest 8 år i Høng. Vi kendte efterskoleverdenen rigtig godt, og derfor undrede det os, at vi aldrig havde hørt om Bauehøj. Det måtte undersøges nærmere. Vi faldt pladask for stedet, naturen, bygningerne og de mange muligheder, som vi kunne se i skolen, selv med en kold og blæsende vestenvind om ørerne!

Den 1. August 1991 flyttede jeg så til Bauehøj sammen med min familie, Uffe, Astrid på 10 og Esben på 8 år. Og pludselig gik der tyve år.....

I al den tid har mit arbejde på Bauehøj været meget forskelligartet. Jeg har undervist eleverne i tysk, i design/håndarbejde, i kor, i køkkenhaven, har været sygemor, toiletpapirindkøber, forstanderens kone, skolemor,

sekretærmedhjælp, og af og til "boksepude" mellem kolleger og forstander. Når der har været tid, har jeg også været helt almindelig mor, heldigvis med god hjælp fra mine kolleger/naboer/venner, som man ikke kan undgå at være, når man slår sig ned i bofællesskabet Bauehøj.

I august i år flyttede jeg så fra Bauehøj. Denne gang kun med Uffe, vores kat, Jackson, og 3 høns. Jeg er blevet pendler, ligesom mange andre danskere. Har arbejdstid, fritid, eget hus og egen have og nye naboer, som jeg skal lære at kende! Det er nyt og spændende for en efterskolelærer, som i over 30 år har boet på sit arbejde!

Nu er jeg så en helt almindelig Bauehøjlærer. Det er fantastisk! Jeg underviser i de to fag, som samtidig er mine to store interesser, nemlig håndarbejde og havebrug.

Håndarbejde, som på skemaet hedder Design, har været en interesse siden barndommen, og der har altid siddet en symaskine i naturlig forlængelse af mine arme!

Jeg synes det er dejligt at lære et håndværk fra mig, og det er vigtigt at vise eleverne, at tøj, der koster 500-1000 kroner i butikken, kan man ofte selv lave meget billigere! Og så kan man oven i købet lave noget helt unikt, som ingen andre har! Glæden ved at

Skolens ansigter

skabe noget, der kan bruges, eller som man kan give til andre, er fantastisk, synes jeg.

Havebrug er ret nyt for mig, men det er blevet til en stadig større glæde, fornøjelse og undren, jo mere jeg beskæftiger mig med det. En tidligere kollega efterlod en dejlig, velgødet økologisk køkkenhave, da hun rejste hjem til Fanø efter 8 år på Baunehøj. Vi syntes, at haven var et vigtigt og naturligt led i køkkenundervisningen, så tog jeg (have)handsken op og gik i gang.

Det er sjovt at undervise i havebrug, fordi eleverne er helt uvidende om alt, hvad enten det er navnet på haveredskaberne, forskellen på at plante og at så, frøformering, gødning og kompostorm osv. Her er det fingrene ned i jorden, og der er syn for sagen fra gang til gang. Frøene spirer og gror hurtigt, og det gør ukrudtet også. Man får frisk luft oven i købet, og det er en god afveksling fra at boge den indendørs.

For mig er det også en dejlig afveksling at komme udenfor, få jord under neglene og se planterne gro og fortælle eleverne om naturens mange under. At køre en trillebør friskopgravede porrer ind til køkkenet og vide, at

de bliver spist, om ikke lige om lidt, så i morgen, det er meget jordnært, men også meget meningsfuldt for mig!

Fritid er et helt nyt ord for mig.....som jeg pludselig synes, jeg har fået foræret, da jeg flyttede væk fra skolen.

Jeg passer selvfølgelig min egen lille hønsegård i Rågeleje, men som noget helt nyt er jeg begyndt at lære portugisisk. Sammen med Uffe er jeg nemlig blevet andelshaver i et feriehus i Portugal. Så når det er koldt og vinterligt i Danmark, har vi nu mulighed for at tilbringe nogle uger i et mildere og mere solrigt klima, vandre i bjergene, spise af fiskene, tale med naboerne og nyde solen og varmen. Der er stadig andele til salg, så hvis I synes det lyder dejligt, så kig her: www.feriehus-i-portugal.dk

Og hvad jeg laver om 5-10 år?

Forhåbentlig er familien blevet noget større til den tid!!

Så mon ikke jeg spiser jordbær fra egen have med mine børnebørn, - eller måske dypper jeg tæerne i Atlanterhavet, mens Uffe lærer de samme børn at svømme?

Gitte Trolle

Fag på Baunehøj

Elevindlæg

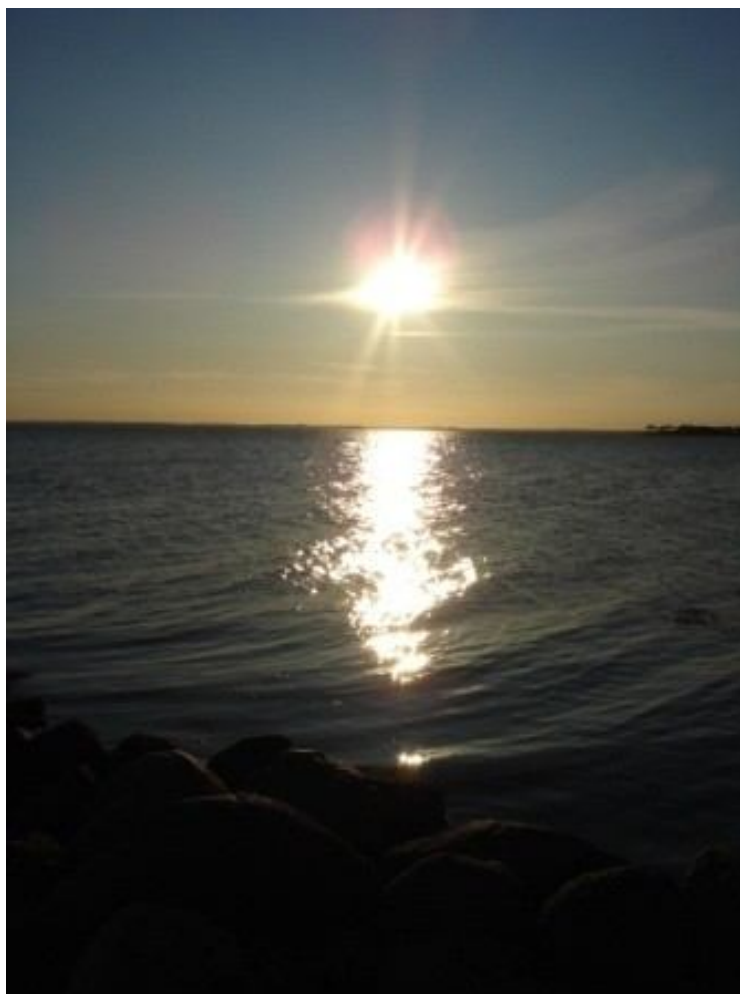
Jord til Bord

I jord til bord er du enten inde i køkkenet eller udenfor og lave hårdt arbejde. Når du er ude er du enten hos pedellen, John eller hos have-damen, Gitte. Hos John maler og saver du, hos Gitte graver du i haven og plukker ting. Vi var så heldige at komme i haven til Gitte. Vi har gravet porrer, jordbærplanter og tomme majsplanter op. Vi har plukket majs, vindruer, æbler, hindbær, blåbær. Vi har vasket og skåret jord væk fra alt det vi har plukket og gravet op. Vi har også plukket blomster, vasket deres vaser o.s.v.

Gitte

Vi har haft Gitte til jord til bord de først 2 måneder. Uanset hvor meget man beklagede sig, tog hun det med et grin, og opmuntrede en til at arbejde videre. Hun var stjernen, der lyste, på selv de mørkeste dage. Hun fik os til at arbejde hård, men uden at presse eller stresser os.

Amalie og Emma

Tema: Baunehøj og fremtiden I

Baunehøj Efterskole er en **historisk-poetisk** skole, der arbejder ud fra et **grundtvigsk livssyn**.

Dette er den første sætning i skolens værdigrundlag, der efter min smag og overbevisning ikke behøvede at være et ord længere. I det følgende vil jeg forsøge i en kort vending at sætte værdigrundlaget på spidsen og give en ide om dets pædagogiske rækkevidde.

Historisk-poetisk betyder at det historiske og det nye/skabende/nyskabende skal hænges sammen (ordet poetisk skal ikke forstås som digterkunst, men bredt som skaberkraft). Dvs. at der på den ene side forlanges en historisk bevidsthed og et kendskab til traditionen og en forståelse af at uanset hvor nyskabende vi tror vi er, så står vi altid på skuldrene af historien, men også på den anden side at traditionen og historien ikke kan leve musealt – dvs. ikke kan leve uden genfortolkning og nyskabelse.

En historisk-poetisk skole må derfor lade traditionen og kreativiteten oplyse hinanden. Skolen skal have en balance mellem tilegnelse af historisk viden og udfoldelse af egen kreativitet eller indøvelse af tekniske færdig-

heder.

Dette skal afspejles i planlægningen (hvilke fag udbyder vi?), men den historisk-poetiske dimension skal være til stede i alle fag. Nogle fag vægter i en retning, andre i en anden. Men intet fag bør være rent historie og intet fag bør være ren kreativitet eller teknik. Ridning, fx, er selvfølgelig i høj grad et spørgsmål om at lære at ride. Men der må også indgå et element af ridningens historie – hvorfor rider vi og hvorfor rider vi som vi gør?

Matematik er som et andet eksempel i høj grad et spørgsmål om at lære at regne og bruge matematiske begreber og færdigheder, men heller ikke matematik er bare sådan dumpet ned fra himlen - det også et kulturfag med en historie og et eksistensfag med potentiale for både selvindsigt og indsigt i tilværelsens mysterier.

For det tredje eksempel er historiefaget aldrig blot historisk, men altid også kreativt og eksistentielt: Udover, at man kan illustrere og dramatisere sin opnåede historiske indsigt kan man arbejde kreativt med kontrafaktisk historie og eksistentielt ved at spejle sig og sin samtid i historien og dermed opnå en dybere forståelse af begge.

Tema: Baunehøj og fremtiden I

Opsummerende kodeord er traditions- og historiebevidst og dermed bevidsthed om egen "kastethed" i en historiske givet sammenhæng og dermed også en kritisk bevidsthed om og en uhøjtidelig og nyskabende (hvis ikke ligefrem respektløs) tilgang til historien og traditionen.

Det grundtvigske livssyn er at hvert af vores individuelle konkrete, konkret levede liv er en betydningsfuld og dyrebar gave. Livsglæden er derfor ikke blot et afledt produkt af at man mere eller mindre tilfældigt har et godt liv, men den mest oprindelige eksistentielle grundstemning, der følger af erkendelsen af at livet er en gave.

Fællesskabet står i samme forhold til det individuelle som historien står i forhold til det poetiske. Det enkelte menneskes opgave er at stræbe efter at leve et godt og meningsfuldt liv. At tage i mod gaven med taknemmelighed og bruge den på sin egen individuelle måde. Der ligger en eksistentiel opgave i den nexus der forbinder historisk med poetisk: ud af det gamle skabes det nye, men denne skabelse er *åben*, den er ikke givet på forhånd, den er ikke som i dyreverdenen en efterabning af artens tidligere højdepunkter, men en nyskabelse. På samme måde skabes det individuelle ud af en forankring i fællesskabet. Men den sande individualitet – dvs. den individualitet der er mere end blot et maskeret knæfald for

den indskrænkede og indskrænkende selvoptagethed, der behersker moden og overfladekulturen – vover pelsen og stiller sig ud i det åbne rum, hvor alt er muligt og åndsforladte betegnelser som succes og fiasko bliver meningsløse.

Det menneskelige liv er med andre, nemlig Grundtvigs ord et guddommeligt eksperiment. At drive skole på et grundtvigsk livssyn betyder både at formidle dette livssyn i ord og handling (jf. værdigrundlagets afsluttende passus: "Skolen ønsker at hjælpe eleverne til at blive frimodige og se livets mangfoldighed, tro på fællesskabet og på hver dags nye muligheder samt lære dem at tage ansvar for sig selv, hinanden og fællesskabet") og at drive skole i frihed.

Frihed, dvs. at give os selv og eleverne plads til at være guddommelige eksperimenter, og ikke blot reproduktioner af ideologisk betingede forestillinger i ministerielle formålserklæringer, ungdomskulturelle modefænomener, traditionelle kulturmønstre eller i hovederne på forældre, medarbejdere, eleverne selv eller hvem der ellers kunne gøre sig forestillinger om, hvordan vi skal leve vores liv.

Frihed med andre ord, i en radikal betydning.

Ulrik Goos Iversen

Tema: Banehøj og fremtiden II

Indlæg af bestyrelsesformanden for Bauehøj, Povl Asserhøj

Dette lille indlæg er tænkt som en ustruktureret – kald det bare rodet – sammenblanding af delelementer, som efter min opfattelse har få stor betydning for Bauehøjs fremtid.

Indledningsvis kan vi glæde os over, at efterskolerne i Danmark nyder bred politisk bevågenhed, og at efterskolerne nu kan se frem til at få de besparelser, som var resultatet af genopretningspakken, rullet tilbage, således at elevstøtten "genoprettes" i de kommende år. Og vi kan også glæde os over, at efterskolerne har fundet vej til tårnet i Crown Plaza og er nævnt i det nye regeringsgrundlag, hvor der blandt andet står, at det skal være økonomisk overkommeligt for alle familier at sende deres børn på efterskole.

Efter 20 fantastiske år har Bauehøj nu sagt farvel til Uffe og goddag til Ulrik, og Bauehøj er nu på vej mod nye mål. Men for Bauehøj

gælder: "Aldrig ved målet – altid på vej". Sådan har det heldigvis altid været, og sådan skal det vedblive at være. Vi skal hele tiden udvikle os, tænke nye tanker og ikke bare tilpasse os verden omkring os, men gå foran og vise vejen for de unge, som vi har til låns.

Det er vigtigt at forstå, at vore elever skal kunne klare sig og have et godt liv i det, vi kan kalde "konkurrencestaten".

Rammebetingelserne for vort liv har i årtier været defineret af udviklingen i den vestlige verden – USA og Europa – og vi har selv i beskedent omfang haft indflydelse herpå.

"Konkurrencestaten" – det samfund, som de unge skal leve i – vil i stor udstrækning være kendetegnet ved, at rammebetingelserne for vort liv defineres i den tredje verden – Asien og Afrika – og nationalstaten vil få stadig mindre betydning for den enkelte.

Vi må ikke være naive og tro, at vi kan modarbejde "konkurrencestaten", og vi må ikke

Tema: Baunehøj og fremtiden II

tro, at vi kan isolere os fra verden omkring os og skabe en egen dansk identitet.

Det vil være en stor udfordring for mange unge, men det vil også åbne fantastiske muligheder for dem, som har mental og fysisk råstyrke, og som forstår at tilpasse sig skiftende rammebetingelser. Det er den ballast, vi på Baunehøj vil give de unge.

Og hvad så med den relativt store og desværre voksende gruppe af unge, som ikke fra naturens hånd besidder disse egenskaber. Dem skal vi også gøre plads til på Baunehøj, fordi vi besidder de pædagogiske evner og viljen til at hjælpe disse unge på vej videre i uddannelsessystemet og ind i voksenlivet.

Og så skal vi huske, at i den store sammenhæng er Danmark et (vigtigt) støvfnug i universet, og tiden på Baunehøj et (vigtigt) splitsekund i de unges liv.

Men er der så slet ikke noget fast holdepunkt i vort Baunehøj liv? Jo, det er der i høj grad, for uanset hvor udviklingen – med eller mod vore inderste ønsker - fører os hen, så er udgangspunktet for vores gøren og laden skolens værdigrundlag, som rummer det menneskesyn, som skal kendetegne vor skole, vore medarbejdere og vore elever.

Og vi skal til stadighed forholde os til, om de ting, vi gør, lever op til vore vedtagne værdier. Og måske skal vi, ikke mindst i omskiftelige tider, skærpe vor egen bevidsthed om, hvad det er, der kendetegner Baunehøj, og målrettet kommunikere det til omverdenen.

I en tid, hvor grundlæggende værdier i samfundet er truet, og hvor alle taler om retfærdighed og ingen om pligter, er det vigtigt, at vi som institution forholder os kritisk til vore medborgere og verden omkring os. Men det er ligeså vigtigt, at vi informerer objektivt, at vi er konstruktive og positive i vor omgang

Tema: Banehøj og fremtiden II

med de unge og aldrig udvikler en protestkultur.

Banehøj står over for store, spændende og krævende udfordringer – men heldigvis har vi et stærkt udgangspunkt for vort arbejde.

Ulrik og alle vore dygtige, engagerede og hårdt arbejdende medarbejdere løfter denne opgave til bestyrelsens store tilfredsstillelse, og heldigvis har vi på Banehøj altid haft en skolekreds, et repræsentantskab og en bestyrelse, som har bakket skolen op og værnet om Banehøjs værdier.

Som bestyrelsesformand har det nu i en år-

række været mit ansvar sammen med den øvrige bestyrelse at udvikle skolen, og jeg kan se tilbage på en på alle måder tilfredsstillende udvikling på Banehøj.

Men som bestyrelsesformand er det også mit ansvar at sikre skolens fremtid, herunder at medvirke til, at skolen også i fremtiden har en kvalificeret og visionær bestyrelse. Jeg vil derfor afslutningsvis opfordre alle Jer, som brænder for Banehøj og for unges uddannelse, til at træde frem på scenen.

Banehøj har brug for Jer nu og i fremtiden !

Povl Asserhøj

Opslagstavlen

Husk

**HUSK GENERALFORSAMLING I SKOLEKREDSSEN
LØRDAG DEN 10. MARTS 2012. Reserver dagen allerede nu!**

Generalforsamlingen er for medlemmer af skolekredsen. Alle forældre med nuværende elever er medlemmer af skolekredsen. Alle andre, der betaler kontingent til skolekredsen er medlemmer. Medlemskab koster kr. 200 om året. Du kan læse mere her www.baunehoej.dk.

Redaktionen ønsker alle læsere en glædelig jul og et godt nytår.